

RRG.6220.4.2023

**DECYZJA NR 2DŚ/2024
O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH**

Na podstawie art. 62a, 71 ust. 1 i 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, oraz art. 84 i art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zgodnie § 3 ust. 1 pkt. 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Gminę Gietrzwałd reprezentowaną przez Pana Jana Żemajtysa oraz po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,

ustalam

**środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia o nazwie
„Rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie”**

realizowanego na działkach o numerach ewidencyjnych 49 oraz 52,
obręb Gietrzwałd, gmina Gietrzwałd.

i jednocześnie:

- I. stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięcia o nazwie „Rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie” realizowanego na działkach o numerach ewidencyjnych 49 oraz 52, obręb Gietrzwałd, gmina Gietrzwałd.
- II. na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia wskazuję na konieczność podjęcia następujących działań:
 1. Zaplecze i bazę sprzętową zlokalizować na uszczelnionym podłożu. Wyposażyć w niezbędną ilość pojemników, kontenerów, koszy do gromadzenia odpadów i zapewnić ich sukcesywny wywóz.
 2. Wyposażyć teren przedsięwzięcia na każdym z jego etapów w sorbenty do neutralizacji substancji szkodliwych, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.
 3. W celu neutralizacji ewentualnych wycieków substancji szkodliwych należy na bieżąco usuwać je z wykorzystaniem sorbentów, w przypadku znacznego zanieczyszczenia gruntu zapewnić sprawne jego zebranie i usunięcie przez uprawniony podmiot.
 4. Należy używać wyłącznie sprawnego technicznie sprzętu i monitorować ewentualne wycieki substancji ropopochodnych ze sprzętu czy pojazdów.
 5. W trakcie wykonywania prac budowlanych zapewnić pracownikom dostęp do sanitariatów
 6. Zapewnić właściwe gospodarowanie odpadami wytwarzanymi w czasie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia – minimalizować ich ilość, składować selektywnie w wydzielonych, przystosowanych miejscach, w warunkach zabezpieczających przed przedostawaniem się do środowiska substancji szkodliwych oraz zapewnić ich sprawny odbiór lub ponowne wykorzystanie.

7. Wszystkie elementy składowe układu technologicznego oczyszczalni oraz połączenia technologiczne poszczególnych elementów składowych wykonać z materiałów gwarantujących szczelność oraz odporność na właściwości fizyko-chemiczne ścieków.
 8. Należy prowadzić stały nadzór nad poprawnością i skutecznością pracy oczyszczalni ścieków oraz jej stanem technicznym.
 9. Oczyszczone ścieki odprowadzać do wód (Dopływ spod Łajs) na podstawie stosownego pozwolenia wodnoprawnego.
- III. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.
- IV. Mapa z lokalizacją przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji

Uzasadnienie

Dnia 13.09.2023 r. Gmina Gietrzwałd ul. Olsztyńska 2, 11-036 Gietrzwałd, działającej przez pełnomocnika Pana Jana Żemajtysa wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji „Rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie” realizowanego na działkach o numerach ewidencyjnych 49 oraz 52, obręb Gietrzwałd, gmina Gietrzwałd.

Planowana inwestycja została zakwalifikowana jako mogąca potencjalnie oddziaływać na środowisko na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r., poz. 1839). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 79) do takich przedsięwzięć należą instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 40, przewidziane do obsługi liczby mieszkańców nie mniejszej niż 400 równoważnej liczby mieszkańców w rozumieniu art. 86 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

Dnia 14.09.2023 r. zostało opublikowane przez Wójta Gminy Gietrzwałd obwieszczenie o wszczęciu postępowania administracyjnego, jednocześnie zawiadomiono o tym fakcie pisemnie wnioskodawcę oraz wszystkie strony postępowania.

Na mocy art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Wójt Gminy Gietrzwałd pismem z dnia 14.09.2023 r., znak: RRG.6220.6.2023 wystąpił do:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie,
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego,
- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

z prośbą o opinię w sprawie obowiązku przeprowadzenia dla przedmiotowego przedsięwzięcia oceny oddziaływania na środowisko i określenia ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko, załączając m.in. kopię wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, mapę z wrysowanym przedsięwzięciem oraz kartę informacyjną przedsięwzięcia.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wezwało inwestora wezwaniem z dnia 29.09.2023 r. oraz 7.11.2023 r. do uzupełnienia KIP i złożenia wyjaśnień. Inwestor w odpowiedzi ustosunkował się do braków w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia, a Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wydało opinię znak: GD.ZZŚ.2.4901.134.2023.PK z dnia 18.01.2024 r., w której nie stwierdzono potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W opinii wskazano konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków i wymagań zamieszczonych w punkcie II niniejszego dokumentu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie wezwał inwestora wezwaniem z dnia 2.10.2023 r. do uzupełnienia KIP i złożenia wyjaśnień. Organ po uzyskaniu odpowiedzi Inwestora wydał postanowienie znak: WOOŚ.4220.429.2023.MG.3 z dnia 25.10.2023 r., w której stwierdził, iż nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olsztynie wezwał pismem

ZNS.9022.2.75.2023.EK z dnia 2.10.2023 r. oraz 19.10.2023 r. do przedłożenia miejscowego planu zagospodarowania i licencji do mapy ewidencyjnej. Pismami z dnia 11.10.2023 r. oraz 30.10.2023 r. złożono wymagane dokumenty, co pozwoliło organowi na wydanie opinii znak ZNS.9022.2.75.2023.EK2 z dnia 10.11.2023 r. w której stwierdził, iż istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Całe przedsięwzięcie jest zlokalizowane na terenie dla którego gmina Gietrzwałd przyjęła Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego. większość tego terenu planem przyjętym Uchwałą Nr II/22/2018 Rady Gminy Gietrzwałd z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Gietrzwałd, gmina Gietrzwałd, a pozostała część planem przyjętym uchwałą Nr IX/66/2019 Rady Gminy Gietrzwałd z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Gietrzwałd, gmina Gietrzwałd.

Miejsce inwestycji znajduje się na obszarze oznaczonym w MPZP z 4 czerwca 2019 r. symbolem Ti.01 - Tereny infrastruktury technicznej i komunalnej, na których dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej związanych z prowadzeniem gospodarki komunalnej, w tym: rozbudowa istniejącej oczyszczalni ścieków oraz punkt selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z zapleczem administracyjno-socjalnym

Pozostała część miejsca inwestycji znajduje się na obszarze oznaczonym w MPZP z 27.12.2018 r. symbolem Ti.01 - Tereny infrastruktury technicznej na których dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej związanych z prowadzeniem gospodarki komunalnej takich jak: rozbudowa istniejącej oczyszczalni ścieków oraz punkt selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z zapleczem administracyjno-socjalnym;.

Zatem rozbudowa wraz z modernizacją oczyszczalni ścieków jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Całkowita powierzchnia działek nr 49 i 52 obręb geodezyjny numer 0003 – Gietrzwałd, Gmina Gietrzwałd, powiat olsztyński, województwo warmińsko – mazurskie wynosi ok. 4,03 ha. Działki te stanowią własność Inwestora.

Planowane przedsięwzięcie dotyczy rozbudowy z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie” polega przede wszystkim na rozbudowie o 100% istniejącej od 15 lat oczyszczalni ścieków o 350 m³/d do docelowej wydajności Qdśr = 700 m³/d. Przepustowość istniejącej oczyszczalni wynosi 350 m³/d i obsługuje ona 3100 RLM. Rozbudowa zwiększy przepustowość do 700 m³/d i obsługiwać będzie 6 475 RLM.

Powierzchnia zabudowy planowanych i obiektów łącznie wynosi około 900 m², a terenów utwardzonych (drogi, chodniki, place, wiata na osad itp.) około 1000 m².

Ponadto nastąpi wymiana zużytych urządzeń technologicznych i wyposażenia:

1. Stacja odbioru ścieków dowożonych
2. Stacja mechanicznego podczyszczania ścieków
3. Reaktor biologiczny (technologia) o wydajności min. Qdśr = 350 m³/d
4. Stacja dmuchaw – reaktor 3B
5. Stacja dmuchaw – wymiana: reaktor istniejący 3A
6. Komora pomiarowa ścieków oczyszczonych – modernizacja i dostosowanie
7. Reaktor biologiczny – konstrukcja
8. Budynek techniczny – dostosowanie do II ciągu technologicznego
9. Budynek mechanicznego podczyszczania ścieków
10. Punkt zlewny ścieków dowożonych
11. Sieci i instalacje technologiczne, sanitarne, elektryczne, teletechniczne i oświetlenia (wg potrzeb)
12. Komunikacja (drogi, chodniki i place) i zagospodarowanie terenu wraz z ogrodzeniem
13. Monitoring i wizualizacja procesu oczyszczania ścieków

Planuje się również instalację systemu monitoringu pracy oczyszczalni ścieków oraz zdalnego powiadamiania o wystąpieniu ewentualnych awarii, jak np. przerwa w dostawie energii elektrycznej. Wówczas możliwe będzie zastosowanie, w razie konieczności, agregatu prądotwórczego w celu umożliwienia dalszej pracy urządzeń.

Planowana inwestycja pozwoli optymalnie rozwiązać gospodarkę wodno-ściekową i znacznie udoskonali proces przeróbki osadów ściekowych. W trakcie rozbudowy i modernizacji oczyszczalni istniejąca oczyszczalnia będzie cały czas funkcjonowała, a nowe obiekty zostaną zlokalizowane bezpośrednio w sąsiedztwie istniejących z maksymalnym wykorzystaniem istniejących dojazdów.

W obiekcie istniejącym zostanie przeprowadzony remont pompowni głównej oraz kraty schodowej. Przepompownia posiadać będzie system pomp (2szt.) wraz z orurowaniem i niezbędną armaturą. W przepompowni projektuje się kratę kosзовą wyciąganą elektrycznie i czyszczoną ręcznie.

Następnie ścieki pompowane będą do nowego obiektu na wspólne dla obu oczyszczalni mechaniczne podczyszczenie (sitiopiaskownik). W kolejnym etapie mechanicznego oczyszczania (po kracie schodowej) ścieki dopływają z pompowni głównej w sposób tłoczny na bębnowe sito obrotowe oraz piaskownik wertykalny. Urządzenie zamontowane będzie nad komorą denitryfikacji. Odprowadzenie zsedymetowanego i przepłukanego piasku odbywać się będzie za pomocą automatycznego przenośnika ślimakowego, natomiast skratki odseparowane przez sito bębnowe będą odwadniane i prasowane za pomocą prasy hydraulicznej. Prasa hydrauliczna skratek służy do zmniejszenia objętości skratek, które są odseparowywane przez sito bębnowe. Prasa jest integralną częścią sita bębnowego. Skratki i piasek gromadzone będą w kontenerach i odbierane przez wyspecjalizowaną firmę. Oczyszczone mechanicznie ścieki surowe w sposób tłoczny kierowane będą do istniejącej oczyszczalni ścieków oraz nowego reaktora w proporcji 50%-50%. Pomiar ilości ścieków jako sygnalizację alarmową min/max projektuje się dwa pływakowe sygnalizatory poziomu..

Część biologiczną będzie stanowił projektowany reaktor biologiczny jako zblokowany obiekt inżynieryjny, w celu ograniczenia powierzchni zabudowy. W reaktorze prowadzone będą jednostkowe procesy fizyczno-chemiczne oraz biologiczne:

- Pełne biologiczne oczyszczanie ścieków metodą osadu czynnego - usuwanie związków węgla organicznego,
- Usuwanie azotu - proces nityfikacji oraz denitryfikacji,
- Usuwanie fosforu – biologiczne częściowe usuwanie fosforu,
- Sedymentacja - separacja ścieków oczyszczonych od osadu czynnego.

Bioreaktor zaprojektowano jako konstrukcję żelbetową składającą się z trzech wydzielonych komór:

- Wspólna komora denitryfikacji dla dwóch ciągów oczyszczania. W komorze tej dochodzi do mieszania się ścieków napływających oraz osadu nadmiernego recyrkulowanego z osadnika wtórnego. Proces mieszania intensyfikowany jest poprzez zainstalowany pod powierzchnią ścieków mieszadło denne zamocowane na specjalnie skonstruowanych szynach. Mieszadło zabezpieczone jest czujnikiem termicznym, który w przypadku awarii włącza sygnalizację świetlną na skrzynce automatyki. Komora denitryfikacyjna wyposażona będzie w awaryjny system napowietrzania, który uruchamiany będzie w przypadku awarii mieszadła głównego. Zapasowy system zapewni ciągłość mieszania komory DN do momentu naprawy mieszadła. W komorze denitryfikacji umieszczony jest również walec sedymentacyjny (zagęszczacz), który służy do zagęszczania grawitacyjnego osadu nadmiernego.
- Dwie równolegle pracujące komory biologicznego oczyszczania ścieków z dwoma osadnikami wtórnymi typu dortmundzkiego. W komorach zaprojektowano:
 - ✓ system napowietrzania drobnopęcherzykowego zasilany dmuchawami ze stacji dmuchaw zlokalizowanej przy pomieszczeniu sitiopiaskownika

- ✓ Automatyczny system zbierania flotujących tłuszczów z powierzchni komory nityfikacji.

System wyposażony został w nierdzewną komorę przypominającą przelew. Jest ona zainstalowana w komorze nityfikacji, na wysokości ok 2 cm powyżej lustra ścieków. Komora ta w dolnej części posiada instalację z przewodnicą pozwalającą na zainstalowanie pompy z wirnikiem otwartym typu Vortex. Nad komorą są zainstalowane zraszacze samoczyszczące. Podłączone są one do instalacji wodociągowej. Ich zadaniem jest zemulgowanie przedostającej się piany tłuszczowej do komory. Proces ten jest bardzo ważny, ponieważ tylko zemulgowany tłuszcz można odpompować do komory osadu nadmiernego. Przedostające się pochodne tłuszczowe z dopływającej kanalizacji sanitarnej wyflotowywane zostają za pomocą pęcherzyków powietrza w komorze nityfikacji i powodują przyrastanie piany w reaktorze. Jeśli wysokość piany wynosić będzie więcej niż 2 cm, przy pomocy czujnika poziomu zostaje uruchomiony układ pompowo-natryskowy, który redukuje ilość piany do wartości poniżej 2 cm. Pochodne tłuszczowe zostają splukane do rynny i odprowadzone do komory osadu nadmiernego, gdzie ulegają procesowi tlenowej stabilizacji. Tłuszcze wraz z osadem nadmiernym zostają odwodnione na wirówce. W ten innowacyjny sposób zostaje zabezpieczony blok oczyszczania przed wpływem nadmiernej ilości tłuszczu, których rozkład wiąże się ze zwiększoną ilością zużywanego tlenu, a w konsekwencji do wytwarzania się warunków beztlenowych w komorze napowietrzania.

Projektuje się również osadnik wtórny z system recyrkulacji zsedymetowanego osadu oraz przelewem pilastym. Do komory osadnika wtórnego dostaje się mieszanina ścieków i osadu czynnego. Ze względu na konstrukcję komory, następuje zmniejszenie prędkości przepływu, dzięki czemu może dojść do sedimentacji kłaczków osadu czynnego oraz oddzielenie ich od oczyszczonych ścieków. W dolnej zwężonej części umieszczony jest rurociąg ciśnieniowy - pompa mamutowa, która odpompowuje osad nadmierny do denityfikacyjnej części reaktora. Osadnik wtórny zaprojektowano w postaci leja o kącie nachylenia 55-60 stopni,

Projektuje się także pneumatyczny system czyszczenia i zbierania zanieczyszczeń pływających z powierzchni osadnika wtórnego. System jest wyposażony w nierdzewny czworokątny lej, do którego poprowadzone jest sprężone powietrze. Działa on za zasadzie podnośnika pneumatycznego zasysając wszelkie pływające zanieczyszczenia z powierzchni osadnika wtórnego.

Odpompowywanie ścieków z osadnika wtórnego powoduje obniżenie się zwierciadła o ok 2- 3 cm, dzięki czemu system jest w stanie usunąć wszelkie flotujące zawiesiny jak również obumarły osad. Na przeciwnym końcu osadnika został zainstalowany system pneumatycznych dysz, które przy pomocy sprężonego powietrza zdmuchują pływające zanieczyszczenia wraz z wyflotowanym osadem, do komory napowietrzania. Sprężone powietrze zwiększa wydajność systemu szczególnie w miejscach, gdzie zanieczyszczenia przylegają do ścian osadnika wtórnego. System jest w pełni zautomatyzowany.

Zbiornik osadu nadmiernego (KN) projektuje się w bloku technologicznym oczyszczalni sąsiedztwie komory napowietrzania i komory niedotlenionej. Osad nadmierny z osadników wtórnych kierowany będzie do komory KN. W komorze KN następuje dalsze zagęszczanie grawitacyjne. Wodę nad osadową odpompowuje się w jednostce czasu za pomocą pompy pływakowej. Osad po zagęszczaniu kierowany będzie pompowo do pomieszczenia odwadniania. Do procesu mechanicznego odwadniania stosuje się prasę taśmową typ Compacteron C6.

Komora osadu nadmiernego (KN1, KN2) składa się z mechanizmu automatycznego usuwania osadu nadmiernego z układu oczyszczania oraz z komory wyposażonej w średniopęcherzykowy system napowietrzania.

Zaprojektowano stacje dmuchaw (DM) zlokalizowaną w wydzielonym pomieszczeniu na projektowanym reaktorze biologicznym. W pomieszczeniu dmuchaw zainstalowane będą 3 dmuchawy rotacyjne zasilające reaktor biologiczny. Chłodzenie dmuchawy powinno być realizowane powietrzem, oczyszczonym za pośrednictwem filtra

powietrznego. Wzrost temperatury powietrza przy sprężaniu nie powinien być większy niż 80 °C. Dmuchawy rotacyjne powinny być zamocowane na wspólnej konstrukcji stalowej ocynkowanej ogniowo, równocześnie spełniającej funkcję „układu dystrybucji powietrza” oraz chłodzenia powietrza sprężonego. Układ ten powinien być wyposażony w króciec do podłączenia zasilania pomp powietrznych.

Na terenie oczyszczalni ścieków w miejscowości Gietrzwałd przewidziano również wykonanie niezbędnych dla prawidłowej pracy oczyszczalni sieci wodociągowych, kanalizacyjnych oraz elektrycznych.

Oczyszczone ścieki komunalne odprowadzone będą grawitacyjnie z oczyszczalni ścieków w miejscowości Gietrzwałd, Gmina Gietrzwałd do cieku naturalnego pn. „Dopływ z Łajs” stale prowadzącego wody, który w dalszej części łączy się z rzeką Giłwą istniejącym wylotem na prawym brzegu w km ok. 9+500. Rozwiązania techniczne i technologiczne kanalizacji sanitarnej przesyłowej, części mechanicznej i biologicznej oczyszczalni ścieków w maksymalny sposób zabezpieczają ciek naturalny „Dopływ z Łajs” oraz rzekę Giłwę przed możliwością przedostania się nieoczyszczonych ścieków. Pełne wymieszanie ścieków oczyszczonych z wodami odbiornika wynosi 2,2 m. Przewiduje się, że z oczyszczalni do odbiornika będą odprowadzane ścieki oczyszczone w ilości $Q_{\max/s} = 0,008 \text{ m}^3/\text{s}$, $Q_{\text{śr/d}} = 700 \text{ m}^3/\text{d}$ oraz $Q_{\text{dop.x/rok}} = 255\,500 \text{ m}^3/\text{rok}$.

Całość systemu zbierającego ścieki w Gietrzwałdzie składa się z kanalizacji grawitacyjnej i tłocznej wykonanej z materiału wysokiej jakości PVC i PE i PP. Rurociągi z tworzyw sztucznych - PE, PVC i PP są łączone szczelnie w sposób uniemożliwiający ich samoczynne wypięcie. Studnie łączone są z rurociągami poprzez przejścia szczelne zapewniające maksymalne bezpieczeństwo i bezawaryjną pracę całego systemu. Rodzaj wybudowanej sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej można uznać za proekologiczny, ponieważ przyjęte rozwiązania technologiczno-techniczne pozwalają na skuteczną ochronę środowiska poprzez usystematyzowany system dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Od wielu lat nie występują sytuacje awaryjne na etapie eksploatacji oczyszczalni ścieków oraz rozszczelnienie sieci kanalizacyjnej na terenie i w otoczeniu oczyszczalni ścieków.

Na odcinku grawitacyjnym do centralnej przepompowni kierującej ścieki do oczyszczalni gminnej, istnieje retencja, pozwalająca na kilkugodzinne – w zależności od pory dnia – zatrzymanie dopływu ścieków do oczyszczalni. Również odcinek kolektora od centralnej przepompowni do oczyszczalni pozwala na czasowe przetrzymanie ścieków. Prawdopodobieństwo przedostania się do oczyszczalni substancji, które mogłyby zakłócić pracę oczyszczalni i doprowadzić do zmniejszenia efektywności procesów oczyszczania jest niewielka. Bezwładność urządzeń kanalizacyjnych i urządzeń oczyszczalni wynosząca łącznie ponad 48 godzin, czyni znikomym możliwość wystąpienia sytuacji, w której nieoczyszczone ścieki mogłyby odpłynąć do odbiornika. W krytycznych sytuacjach zawsze można wykorzystać retencję kanalizacji i urządzeń oczyszczalni do ich przetrzymania.

Eksploatacja oczyszczalni powinna odbywać się zgodnie z instrukcją eksploatacji, w której sytuacje awaryjne ograniczono do konieczności jednoczesnej wymiany dwóch pomp lub 2-ch dmuchaw lub 1 pompy ściekowej.

Roboty budowlane związane z rozbudową oczyszczalni ścieków prowadzone będą na terenie przekształconym przez człowieka i w obrębie terenu przeznaczonego pod inwestycję, dlatego też nie dojdzie do oddziaływania na różnorodność biologiczną.

Zaplecze budowy, baza materiałowo-sprzętowa będzie potencjalnie zlokalizowana w miejscu oddalonym od obszarów cennych przyrodniczo, poza otoczeniem cieków powierzchniowych. Należy przestrzegać zakazu składowania materiałów budowlanych w zasięgu systemów korzeniowych drzew. Teren zaplecza budowy należy utwardzić

Wykopy będą wykonywane mechanicznie, do głębokości o 0,20 m mniejszej niż projektowana i pogłębiane do właściwej wartości ręcznie. Odchylenie grubości warstwy nie powinno przekraczać 3 cm. W miejscach skrzyżowań i zbliżeń do istniejącego uzbrojenia terenu wykopy wykonywać należy ręcznie w odległości ustalonej z właścicielami sieci. Ziemia z wykopu odkładana będzie na bok na szerokości max.

1,50 m i wywieziona. W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze.

Nie przewiduje się odwodnienia wykopów – jeżeli będą konieczne to przewiduje się odwadnianie za pomocą igłofiltrów lub studni depresyjnych. Igłofiltry zakończone filtrem, umieszczane są w gruncie i stanowią punkty ujęć wodnych. Umożliwiają one pozyskiwanie i odprowadzanie wody z otaczającego go obszaru. W zależności od warunków terenowych i wymagań koniec igłofiltru znajduje się zwykle na głębokości 4 – 6 m. Nad poziomem gruntu igłofiltry łączone są z kolektorem. Ciąg kolektorów jest łączony ze sobą z wykorzystaniem dodatkowych elementów instalacji takich jak łuki, łączniki i rury przelotowej. Ciąg kolektorów podłączony zostaje do agregatu pompowego. Agregat posiada pompę lub pompy umożliwiające wytwarzanie podciśnienia w instalacji. Uzyskiwane podciśnienie, przy zachowaniu szczelności w instalacji umożliwia pobór wody z gruntu. Pobrana woda jest wydalana przez agregat i kierowana przez rurociąg lub wąż zrzutowy. Należy dbać o odprowadzanie do odbiornika wód z odwodnienia wykopów tylko o składzie fizyko – chemicznym zgodnym z normami zawartymi w obowiązujących przepisach prawa. Miejsce zrzutu wód gruntowych z odwodnienia wykopów wskaże Inwestor na etapie realizacji inwestycji. Odwodnienie wykopów nie będzie miało wpływu na stateczność istniejących obiektów budowlanych.

W okresie trwania prac budowlanych może nastąpić wzrost emisji spalin oraz poziomu hałasu spowodowanego pracą maszyn roboczych oraz ruchem pojazdów po terenie inwestycji. W celu ich zminimalizowania wszystkie roboty budowlane będą wykonywane przy pomocy sprawnych technicznie maszyn i urządzeń. Czas trwania prac budowlanych zostanie ograniczony do pory dziennej (od 6:00 do 22:00). Minimalizacja emisji spalin powinna być zapewniona poprzez ekonomiczne użytkowanie pojazdów samochodowych: wyłączanie silników podczas załadunku i rozładunku materiałów. Przewiduje się, że zasięg uciążliwości powodowanych w fazie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia ograniczy się do najbliższego otoczenia, a emisja substancji zanieczyszczających oraz hałasu będzie miała charakter krótkoterminowy i ustanie wraz z zakończeniem prac budowlanych.

Całość przewidzianych do zastosowania materiałów i technologii jest obojętna technologicznie, w trakcie eksploatacji nie przewiduje się zanieczyszczania środowiska jak również oddziaływania na nie.

Planowane przedsięwzięcie na etapie realizacji charakteryzuje się następującymi wskaźnikami zużycia surowców i materiałów:

- Planowane zużycie wody – w razie wystąpienia zapotrzebowania na wodę, np. na cele socjalne, dla pracujących robotników, wodę pitną czy też do przeprowadzenia próby szczelności woda na teren budowy dostarczana będzie w beczkowozach lub z istniejącej sieci wodociągowej. Szacunkowe zapotrzebowanie wody na etapie realizacji to maksymalnie 2 m³/d.
- Ścieki bytowo – gospodarcze – zostanie wykorzystane istniejące zaplecze socjalne oczyszczalni ścieków lub przenośne toalety.
- Planowane zużycie energii elektrycznej - w razie konieczności użycia energii dla potrzeb elektronarzędzi zostanie ona zapewniona z sieci elektrycznej ogólnodostępnej bądź też agregatów spalinowych prądotwórczych.
- Planowane zużycie paliw i materiałów pędnych – na potrzeby transportu, pracy maszyn typu koparka, spycharka, pompa etc. oraz agregatów prądotwórczych użyty będzie olej napędowy w ilościach niezbędnych do wykonania robót budowlanych.

Odpady powstające w fazie budowy będą selektywnie zbierane w specjalnie wydzielonych miejscach i pojemnikach, przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa ich magazynowania, a następnie przekazywane firmom posiadającym stosowne zezwolenia, odpowiednio na odbiór, transport, odzysk lub unieszkodliwianie odpadów. Odpady komunalne z fazy eksploatacji będą gromadzone w kontenerze i wywożone na składowisko odpadów komunalnych. Podczas eksploatacji przewiduje się odpady tj. skratki, piasek i ustabilizowane osady ściekowe. Skratki i piasek będą gromadzone

w kontenerach i odbierane przez wyspecjalizowaną firmę. Osad będzie poddawany obróbce polegającej na odwodnieniu do 18% na prasie osadu. Ilość osadu po prasie wyniesie około 0,7 m³/d. Osad składowany będzie pod wiatą na utwardzonymi szczelnym podłożu i wykorzystywany jak dotychczas w rolnictwie oraz do rekultywacji terenów na cele rolne. Przewidywany okres czasowego przetrzymywania osadów pod wiatą wynosi około 6 miesięcy. W przypadku jeśli po przebadaniu zgodnie z obowiązującymi przepisami osad nie będzie się nadawał do wykorzystania rolniczego zostanie przekazany uprawnionym firmom w celu jego utylizacji.

Rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w miejscowości Gietrzwałd, Gmina Gietrzwałd, wyposażenie jej w nowe urządzenia i rozwiązania spowoduje zmniejszenie oddziaływania na środowisko i warunki gruntowo – wodne. Przyjęta technologia oczyszczania ścieków nie jest uciążliwa dla otoczenia ze względu na:

- stosowanie tlenowego, niskoobciążonego procesu do oczyszczania ścieków,
- zastosowanie cichych jednostek napędowych – hałas w bezpośrednim ich sąsiedztwie nie przekracza 45 dB,
- usprawnienie procesu przeróbki osadów ściekowych polegającej na ich stabilizacji i odwodnieniu.

Planowana inwestycja pn. „Rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie” nie będzie kolidować z istniejącymi ciekami wodnymi. Wody deszczowe w rejonie planowanej inwestycji odprowadzane są w sposób naturalny, grawitacyjnie na tereny zielone. Przy założeniu wymaganej szczelności sieci i obiektów na terenie oczyszczalni, oddziaływanie na jakość wód podziemnych nie wystąpi. Wszystkie zbiorniki w których będą znajdować się ścieki będą wykonane z materiałów zapewniających szczelność i długotrwałą eksploatację. Oczyszczalnia ścieków jest obiektem służącym ochronie zasobów wodnych. Inwestycja polegająca na rozbudowie oczyszczalni pozytywnie będzie oddziaływać na stan wód powierzchniowych, spowoduje całkowite ograniczenie zrzutu nieczystości płynnych do wód powierzchniowych i poprawi stan jakości wód.

Klasyfikację terenów sąsiednich pod względem terenów chronionych przed nadmierną emisją hałasu dokonano zgodnie z Ustawą Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2022 r., poz. 2556). Zgodnie z zapisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) przyjęto dopuszczalne wartości poziomu dźwięku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku od źródeł dźwięku nie będących drogami i liniami kolejowymi (a więc takimi jak analizowane przedsięwzięcie), wyrażone równoważnym poziomem dźwięku A, dla w/w terenów chronionych akustycznie, są następujące:

- w porze dziennej tj. w godzinach 6:00 – 21:00 - LAeq D = 50,0 dB,
- w porze nocnej tj. w godzinach 21:00 – 6:00 - LAeq N = 40,0 dB;

Emisja hałasu podczas prac realizacyjnych będzie występowała jedynie w porze dziennej. Będzie to emisja krótkoterminowa ograniczona do czasu wykonywania w/w prac. Na etapie realizacji planowanego przedsięwzięcia źródłem emisji hałasu do środowiska będą:

- przejazdy pojazdów ciężarowych i dostawczych (m.in. wywóz gruzu, dowóz materiałów budowlanych),
- praca koparki,
- prace przy użyciu elektronarzędzi.

Na etapie eksploatacji ruch pojazdów będzie się odbywał jedynie w porze dziennej – wozy asenizacyjne ze ściekami dowożonymi 8-9 sztuk na dobę – emisja krótkoterminowa ograniczona do czasu przejazdu. Biorąc pod uwagę niewielkie prognozowane natężenie ruchu pojazdów oddziaływania akustyczne z transportu będą pomijalnie małe. W okresie eksploatacji oczyszczalni źródłem emisji hałasu będą zainstalowane urządzenia techniczne, tj. aeratory, pompy, mieszadła, sito-piaskownik, prasa filtracyjna, wentylatory.

Najważniejsze źródła hałasu (urządzenia technologiczne) będą funkcjonować wewnątrz budynków, co zdecydowanie ogranicza ich oddziaływanie w zakresie uciążliwości akustycznej. Pompy i miazadła będą pracowały jako zanurzone w ściekach lub osadzie co skutecznie tłumi emitowany przez nie hałas. Praca tych urządzeń nie jest słyszalna. Urządzenia takie jak sitopiaskownik i prasa filtracyjna osadu emitują hałas w zakresie 45-65 dB. Jednak są one zainstalowane w osłonach lub w budynku murowanym i ocieplonym co zapewni obniżenie hałasu występującego na zewnątrz o co najmniej 30 dB. Wentylatory zainstalowane są na dachu jednak mały hałas powodowany ich pracą jest pomijalny. Najistotniejszym źródłem hałasu będą aeratory napowietrzające. Hałas powodowany przez aeratory napowietrzające zainstalowane w komorach osadu czynnego w podobnych działających tego typu obiektach nie przekracza 45 dB w bezpośrednim sąsiedztwie urządzeń (5 m).

Biorąc pod uwagę w/w uwarunkowania, planowane przedsięwzięcie nie będzie powodować przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie (zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji). Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 450 m od obiektów oczyszczalni. Biorąc zatem pod uwagę znaczną odległość najbliższych terenów objętych ochroną akustyczną należy stwierdzić, że planowana oczyszczalnia nie będzie źródłem ponadnormatywnych oddziaływań akustycznych.

W czasie realizacji inwestycji emisja zanieczyszczeń związanych z pracą sprzętu transportowego i z pracą urządzeń w trakcie prac budowlanych będzie czasowa i nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko.

W trakcie eksploatacji oczyszczalni ścieków istnieje możliwość zanieczyszczenia powietrza dwutlenkiem węgla (CO_2), amoniakiem (NH_3), siarkowodorem (H_2S), bioaerozolami chorobotwórczymi, a także odorami. Jak wynika z badań dla istniejących oczyszczalni tego typu, obiekty te nie stanowią istotnego zagrożenia dla czystości powietrza. Siarkowodor występuje w oczyszczalniach w sytuacjach awaryjnych, a jego obecność w powietrzu szybko zanika wskutek procesu utleniania. W zakresie emisji CO_2 spadek stężeń do wartości tła następuje w odległości 20 – 35 m. Odory powstają w niekontrolowanym beztlenowym procesie biochemicznym, a jego oddziaływanie jest okresowe. Zanieczyszczenia mikrobiologiczne powstają w związku z napowietrzaniem ścieków, częściowa hermetyzacja procesów oczyszczania i zastosowanie osłon zapobiegnie ich rozprzestrzenianiu.

Przyjęte rozwiązania technologiczne dla budowanej oczyszczalni ścieków dla Gminy Gietrzwałd ograniczają emisję zanieczyszczeń i odorów do powietrza, poprzez m.in.:

- przyjęcie niskoobciążonego procesu oczyszczania ścieków,
- tlenową stabilizację osadu,
- sposób napowietrzania.

W związku z tym, że budynki ogrzewane będą grzejnikami elektrycznymi na stan czystości powietrza atmosferycznego na oczyszczalni i w jej obrębie oddziaływać będą jedynie obiekty technologiczne oczyszczalni. W przypadku emisji substancji zapachowo czynnych wszystkie potencjalne źródła tej emisji są hermetyczne (stacja zlewna, sitopiaskownik, komora stabilizacji osadu). Dodatkowo niskoobciążony, tlenowy proces oczyszczania ścieków oraz tlenowa stabilizacja osadu wpływa na znaczne obniżenie związków organicznych, które również mogą być źródłem emisji przykrych zapachów. Biorąc pod uwagę wielkość terenu oczyszczalni i usytuowanie obiektów technologicznych uciążliwość zapachowa nie wykróczy poza jej teren. Potencjalnym źródłem zanieczyszczenia do powietrza atmosferycznego jest proces napowietrzania ścieków i związana z tym emisja bioaerozoli. Napowietrzanie ścieków odbywać się będzie za pomocą poziomych aeratorów zamontowanych pod szerokimi pomostami i dodatkowo osłoniętych osłonami ograniczającymi emisję aerozoli co spowoduje, że rozprzestrzenianie się bioaerozoli zamknie się w granicach terenu oczyszczalni.

Zaproponowana rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków dla Gminy Gietrzwałd nie zwiększy oddziaływania na środowisko i w związku z tym nie zachodzi

przesłanka do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Inwestycja zlokalizowana jest na terenie obszaru dorzecza Wisły – region wodny Dolnej Wisły, w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych kod: PLRW20000956299 o nazwie *Giłwa*. JCWP posiada status naturalnej części wód, jest ona monitorowana. Stan tych wód oceniony został jako zły, zaś ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych oznaczona jest jako zagrożona. Dla analizowanej JCWP wprowadzono derogację czasową, na podstawie której osiągnięcie celów środowiskowych (dobry stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych, dobry stan chemiczny) może nastąpić do 2027 roku, a substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywą 2013/39/UE do 2039 r. Przedłużono termin osiągnięcia celu środowiskowego ze względu na warunki naturalne, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brak możliwości technicznych (w tym niewystarczające dane na temat źródeł zanieczyszczenia)

Teren lokalizacji planowanej inwestycji znajduje się terenie obszaru JCWPd nr 19 (PLGW200019), która charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz dobrym stanem chemicznym. Jest ona monitorowana, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych oznaczona jest jako niezagrożona. Celem środowiskowym do JCWPd jest osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego tych wód. Przedmiotowa inwestycja nie będzie miała wpływu na cele środowiskowe wyznaczone dla jednolitych części wód podziemnych.

W w/w JCW znajdują się również obszary chronione przeznaczone do ochrony siedlisk i gatunków, o których mowa w przepisach Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 916 ze zm.), dla których utrzymanie i poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

Z uwagi na rodzaj i skalę przedsięwzięcia, oddziaływania będą miały zasięg lokalny (bez ryzyka transgranicznych oddziaływań) i nie spowodują istotnych zmian w środowisku. Przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych, innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedlisk łęgowych oraz ujść rzek, obszarach wybrzeży i obszarach leśnych oraz górskich. Teren inwestycji nie leży również w zasięgu stref ochronnych ujęć wód i zbiorników wód śródlądowych. Przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane na obszarze ochrony uzdrowiskowej. W jego obrębie nie stwierdzono obszarów o szczególnych walorach historycznych, kulturowych lub archeologicznych, nie występują również obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia.

Teren planowanego przedsięwzięcia nie znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią. W trakcie realizacji i eksploatacji inwestycji, środowisko gruntowo-wodne i wód powierzchniowych będzie właściwie chronione przed jej potencjalnym wpływem, jak również nie będzie negatywnego oddziaływania na jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych wyodrębnionych na mocy Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Po przeanalizowaniu załączonej do wniosku karty informacyjnej przedsięwzięcia, uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania techniczne chroniące środowisko, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych, określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 300).

Planowana inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Pasłęki, na terenie którego obowiązują przepisy Uchwały Nr XXVI/605/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Pasłęki, w tym m.in. zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (§ 5 ust. 1 pkt 2 Uchwały), do których zalicza się planowane przedsięwzięcie. Jednakże z uwagi na fakt, że rozbudowa oczyszczalni stanowi inwestycję celu publicznego, zachodzą przesłanki do zastosowania odstępstwa od ww. zakazu, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 3 ww. Uchwały.

Inwestycja nie jest zlokalizowana na obszarach wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, zwierząt i ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarach sieci Natura 2000. Najbliższy obszar Natura 2000 to Dolina Pasłęki PLB 280002 zlokalizowany jest w odległości ok. 1,7 km od terenu przedsięwzięcia. Ze względu na oddalenie oraz charakter planowanego przedsięwzięcia, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na gatunki i siedliska, dla ochrony których wyznaczony został przedmiotowy obszar Natura 2000.

Pomimo stwierdzenia braku negatywnego oddziaływania na obszary chronione oraz zidentyfikowane gatunki chronione należy mieć na uwadze, iż na podstawie:

- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380),

wprowadzone zostały zakazy w stosunku do dziko występujących gatunków chronionych. Podczas realizacji inwestycji należy bezwzględnie przestrzegać przepisów dotyczących ochrony gatunkowej zawartych w cyt. rozporządzeniach oraz w ustawie o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 Ustawy o Ochronie Przyrody oraz § 6 Rozporządzenia Ministra Środowiska (np. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania; niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosownej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 UoOP) na wykonywanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową. Analogiczna sytuacja funkcjonuje w przypadku zakazów w stosunku do roślin (art. 51 UoOP oraz § 6 rozp. MŚ). Wykonywanie czynności zabronionych bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom podlega karze aresztu albo grzywny (art. 131 pkt 14 UoOP).

Z uwagi na fakt, że w opinii ZNS, 9022.2.75.2023.EK2 z dnia 10 listopada 2023 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny uznał, że dla przedsięwzięcia zachodzi potrzeba przeprowadzenia oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko Wójt Gminy Giętrzwald dokonał oceny całokształtu posiadanej dokumentacji dowodowej w sprawie oraz zwrócił się z prośbą do pełnomocnika o dodatkowe uzupełnienie podnoszonych przez inspektora sanitarnego kwestii. W ocenie tegoż organu konieczne było sporządzenie oceny oddziaływania na środowisko z uwagi na możliwe emisje zanieczyszczeń i hałasu na tereny chronione zwłaszcza o funkcjach mieszkalnych, mieszkalno-usługowych, zamieszkania zbiorowego, rekreacyjno-wypoczynkowych. Zdaniem organu raport miał służyć dokonaniu oceny jaki jest zasięg tych emisji oraz wymóc zaplanowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych wpływających na ograniczenie emisji związanych z funkcjonowaniem przedmiotowej instalacji.

W ocenie niebagatelne znaczenie miał fakt, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska opiniujące również dostrzegł konieczność uzupełnienia Karty Informacyjnej przedsięwzięcia o kwestie wpływu inwestycji na klimat akustyczny oraz emisję zanieczyszczeń i odorów do powietrza, co wynika z treści wezwania RDOŚ z dnia 2.10.2023 r. pkt. 3, 5 i 6. Uzupełnienie informacji pozwoliło Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska uznać, że wielkość, zasięg oraz uciążliwość emisji hałasu i zanieczyszczeń powietrza, w tym związkami złoennymi nie kwalifikuje przedsięwzięcia do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powiatowy Inspektor Sanitarny nie zwrócił się do Inwestora o uzupełnienie informacji, czy też

wyjaśnienie oddziaływań na grunty sąsiadujące ograniczył się jedynie do zapytania o odległości od najbliższej zabudowy.

W prowadzonym postępowaniu pełnomocnik Inwestora złożył szczegółowe dodatkowe wyjaśnienia odnosząc się stricte do analizy oddziaływań wskazanych w opinii Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

Zgodnie z tymi wyjaśnieniami rozbudowa z modernizacją oczyszczalni ścieków w miejscowości Gietrzwałd i jej złożoność oddziaływania negatywnego obejmie tylko i wyłącznie najbliższe sąsiedztwo prowadzonych robót i nie przekroczy terenu objętego budową. Są to roboty obojętne dla środowiska lub ewentualnie mające chwilowy lokalny wpływ na środowisko. Nie spowoduje to stałej zmiany sposobu wykorzystania terenu.

Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko ograniczy się wyłącznie do etapu realizacji oczyszczalni ścieków. Przy prawidłowej eksploatacji będzie miało charakter lokalny, analogiczny do obecnie występującego. Wykonanie zamierzonego przedsięwzięcia nie będzie miało negatywnego oddziaływania na środowisko, a uzyskane wyższe stopnie oczyszczenia będą oddziaływać wręcz w sposób pozytywny.

W bezpośrednim sąsiedztwie oczyszczalni ścieków od strony północnej, zachodniej i południowej znajdują się nieużytki oraz grunty rolne. Natomiast od strony wschodniej najbliższa zabudowa mieszkalna znajduje się aż 370 m od terenu inwestycji, ponadto oczyszczalnia ścieków będzie posiadała całkowicie zabudowane reaktory biologiczne, co w znacznym stopniu ograniczy jej oddziaływanie na środowisko.

Określa się na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (z późniejszymi zmianami), że dopuszczalny poziom hałasu na terenach zabudowy zagrodowej wynosi w ciągu dnia: 55 dB, w ciągu nocy: 45 dB.

Charakter przedsięwzięcia powoduje, że w czasie jego realizacji występować będzie oddziaływanie akustyczne na środowisko. Będą to przede wszystkim ruchome źródła hałasu oddziaływanie akustyczne maszyn budowlanych oraz samochodów ciężarowych dostarczających materiały budowlane ograniczać się będzie do czasu pracy.

Na etapie eksploatacji najważniejsze źródła hałasu (urządzenia technologiczne) będą funkcjonować wewnątrz budynków, co zdecydowanie ogranicza ich oddziaływanie w zakresie uciążliwości akustycznej. Źródłem emisji hałasu będą zainstalowane urządzenia techniczne, tj. dmuchawy, pompy, mieszadła, sito-piaskownik, prasa filtracyjna, wentylatory.

Pompy i mieszadła będą pracowały jako zanurzone w ściekach lub osadzie co skutecznie tłumi emitowany przez nie hałas. Praca tych urządzeń nie jest słyszalna.

Urządzenia takie jak sitopiaskownik i prasa filtracyjna osadu emitują hałas w zakresie 45-65 dB. Jednak są one zainstalowane w osłonach lub w budynku murowanym i ocieplonym co zapewni obniżenie hałasu występującego na zewnątrz o co najmniej 30 dB. Wentylatory zainstalowane są na dachu jednak mały hałas powodowany ich pracą jest pomijalny. Najistotniejszym źródłem hałasu będą aeratory napowietrzające.

Hałas powodowany przez dmuchawy napowietrzające zainstalowane w pomieszczeniu stacji dmuchaw w podobnych działających tego typu obiektach nie przekracza 45 dB w bezpośrednim sąsiedztwie urządzeń (5 m). Dmuchawy posiadają specjalne dźwiękoszczelne obudowy, natomiast czerpnie powietrza wyposażone są w specjalne urządzenie do tłumienia hałasu.

Nie ma możliwości negatywnego oddziaływania na mieszkańców obszarów zamieszkiwanych w w/w odległościach, ponieważ emisja hałasu i jego oddziaływanie zamknie się w granicy działki inwestycyjnej. Natężenie dźwięku emitowane przez urządzenia będzie zbyt niskie, aby możliwe było jego odczuwanie na terenach objętych ochroną akustyczną.

Biorąc pod uwagę w/w uwarunkowania, planowane przedsięwzięcie nie będzie powodować przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie (zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji).

Zastosowana technologia umożliwi prawidłowe oczyszczanie ścieków i odprowadzanie ich całkowicie szczelną instalacją, nie powodując zanieczyszczenia

środowiska gruntowo – wodnego. Zastosowane rozwiązania techniczne i technologiczne pozwolą również na ograniczenie niekorzystnego oddziaływania inwestycji na stan czystości gleby i środowiska wodnego, zarówno w odniesieniu do wód powierzchniowych, jak i gruntowych — roboty mogą być prowadzone wyłącznie w pełni sprawnymi maszynami i urządzeniami, które nie spowodują degradacji środowiska poprzez wycieki oleju, paliw itp.

Źródłem emisji zanieczyszczeń powietrza w fazie realizacji przedsięwzięcia będzie sprzęt wykorzystywany podczas prac budowlanych — do atmosfery emitowane będą typowe zanieczyszczenia: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenki węgla. W czasie prowadzenia robót ziemnych, przewozu i składowania materiałów budowlanych do atmosfery będą emitowane również pyły. Oddziaływanie to będzie lokalne, krótkotrwałe i występować będzie wyłącznie w porze dnia.

Oddziaływanie to będzie miało charakter okresowy i krótkotrwałe, a wybór właściwego wykonawcy, prawidłowa organizacja prac i właściwe zgodne z obowiązującymi przepisami prowadzenie robót znacznie ograniczy jego wielkość i zasięg.

Przyjęta technologia oczyszczania ścieków nie jest uciążliwa dla otoczenia ze względu na:

1. stosowanie tlenowego, niskoobciążonego procesu do oczyszczania ścieków,
2. zastosowanie cichych jednostek napędowych – hałas w bezpośrednim ich sąsiedztwie nie przekracza 45 dB,
3. usprawnienie procesu przeróbki osadów ściekowych polegającej na ich stabilizacji i odwodnieniu.

Wyznaczenie obszaru oddziaływania obiektu dokonano w oparciu o art. 3 pkt. 20 Prawa budowlanego, który stanowi, że przez obszar oddziaływania obiektu należy rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zagospodarowaniu terenu. Na podstawie art. 20 ust. 1 punkt 1c Prawa budowlanego oraz na podstawie przepisów odrębnych określono obszar oddziaływania obiektów:

Element zag. terenu	Podstawa formalno - prawna	Obszar oddziaływania	Uwagi
1. Oczyszczalnia ścieków	§36 pkt.1 RMI. w sprawie warunków technicznych	W związku z wymaganymi odległościami zbiorników na nieczystości ciekłe - od budynków przeznaczonych na pobyt ludzi oraz do magazynów produktów spożywczych wynosić co najmniej — 15 m	Brak oddziaływania na działki sąsiednie
	§36 pkt.1 RMI. w sprawie warunków technicznych	W związku z wymaganymi odległościami zbiorników na nieczystości ciekłe - od linii rozgraniczającej drogi (ulicy) lub ciągu pieszego wynosić co najmniej — 7,5 m	Brak oddziaływania na działkę sąsiednią drogi
	§37 RMI. w sprawie warunków technicznych	Przeptywowe, szczelne osadniki podziemne, stanowiące część przydomowej oczyszczalni ścieków gospodarczo-bytowych, służące do wstępnego ich oczyszczania, mogą być sytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie budynków jednorodzinnych, pod warunkiem wyprowadzenia ich odpowietrzenia przez instalację kanalizacyjną wynosić co najmniej — 0,5 m	Brak oddziaływania

	§38 RMI. w sprawie warunków technicznych	Odległość osadników błota, łapaczy olejów mineralnych i tłuszczu, neutralizatorów ścieków i innych podobnych zbiorników od okien otwieralnych i drzwi zewnętrznych do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna wynosić co najmniej — 5 m	Brak oddziaływania na działki sąsiednie
2. Wylot ścieków oczyszczonych	§31 pkt.1 RMI. w sprawie warunków technicznych	Odległość studni dostarczającej wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, - do najbliższego przewodu rozsączającego kanalizacji, jeżeli odprowadzane są do niej ścieki oczyszczone biologicznie, co najmniej — 30 m	Brak Oddziaływania - na istniejące studnie poboru wody podziemnej do celów spożywczych

Zasięg oddziaływania formalnego projektowanej oczyszczalni ścieków ogranicza się do działki Inwestora. Zasięg oddziaływania formalnego planowanego urządzenia wodnego czyli wylotu ścieków oczyszczonych ograniczał się będzie do powierzchni zajętej przez ten Proj. Wylot Ścieków oczyszczonych tj. - 1,2 m², Zasięg oddziaływania środowiskowego planowanego korzystania z wód wyznaczono na 20,0 metrów w stronę spadku istniejącego Rowu liczone od punktu odprowadzenia ścieków oczyszczonych.

W trakcie eksploatacji oczyszczalni ścieków istnieje możliwość zanieczyszczenia powietrza dwutlenkiem węgla (CO₂), amoniakiem (NH₃), siarkowodorem (H₂S), bioaerozolami chorobotwórczymi, a także odorami. Jak wynika z badań dla istniejących oczyszczalni tego typu, obiekty te nie stanowią istotnego zagrożenia dla czystości powietrza. Siarkowódor występuje w oczyszczalniach w sytuacjach awaryjnych, a jego obecność w powietrzu szybko zanika wskutek procesu utleniania. W zakresie emisji CO₂ spadek stężeń do wartości tła następuje w odległości 20 – 35 m. Odory powstają w niekontrolowanym beztlenowym procesie biochemicznym, a jego oddziaływanie jest okresowe. Zanieczyszczenia mikrobiologiczne powstają w związku z napowietrzaniem ścieków, częściowa hermetyzacja procesów oczyszczania i zastosowanie osłon zapobiegnie ich rozprzestrzenianiu.

Przyjęte rozwiązania technologiczne dla budowanej oczyszczalni ścieków dla Gminy Gietrzwałd ograniczają emisję zanieczyszczeń i odorów do powietrza, poprzez m.in.:

- przyjęcie niskoobciążonego procesu oczyszczania ścieków,
- tlenową stabilizację osadu,
- sposób napowietrzania.

W przypadku emisji substancji zapachowo czynnych wszystkie potencjalne źródła tej emisji są hermetyczne (stacja zlewna, sitopiaskownik, komora stabilizacji osadu).

Dodatkowo niskoobciążony, tlenowy proces oczyszczania ścieków oraz tlenowa stabilizacja osadu wpływa na znaczne obniżenie związków organicznych, które również mogą być źródłem emisji przykrych zapachów.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczenia do powietrza atmosferycznego jest proces napowietrzania ścieków i związana z tym emisja bioaerozoli.

Napowietrzanie ścieków odbywać się będzie za pomocą dyfuzorów drobno pęcherzykowych zamontowanych na dnie reaktorów co spowoduje, że rozprzestrzenianie się bioaerozoli zamknie się w granicach terenu oczyszczalni.

Biorąc pod uwagę wielkość terenu oczyszczalni i usytuowanie obiektów technologicznych uciążliwość zapachowa nie wykroczy poza jej teren.

W tym miejscu należy podkreślić, że organ prowadzący postępowanie ma kompetencję do samodzielnego podjęcia decyzji w zakresie konieczności, czy też braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Należy tu dokonać

rozróżnienia pomiędzy obowiązkiem uzgodnienia rozstrzygnięcia z innymi organami, który został przewidziany np. w art. 77 ust. 1 u.i.o.ś. z procedurą uzyskiwania opinii innego organu, o której wprost stanowi art. 64 ust. 1 u.i.o.ś. Powyższe potwierdza wyrok WSA w Lublinie z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. II SA/Lu 698/10, zgodnie z którym opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, nie jest wiążącą dla organu rozstrzygającego o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Opinie mają jedynie charakter konsultacyjny. W takim zakresie pełnią funkcję posiłkową w postępowaniu, jednak nie mają charakteru obligującego organ do wydania postanowienia.

W orzecznictwie wskazuje się, że „żaden z przepisów cytowanej ustawy nie wskazuje, że organ wydający postanowienie o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest związany takim postanowieniem zawierającym opinię innego organu. Zauważyć należy, że przepis art. 64 ust. 1 statuuje obowiązek zasięgnięcia opinii, a więc najslabszej formy współdziałania pomiędzy organami. Opinia ta, w przeciwieństwie do uzgodnienia nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko” (wyrok NSA z 19 stycznia 2012 r., sygn.. akt II OSK 2084/10, z 13 kwietnia 2010 r. sygn.. akt II OSK 687/09 oraz z 5 marca 2014 r., sygn.. akt II OSK 2402/12). Ponadto WSA w Kielcach w wyroku z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. II SA/Ke 523/09 stwierdził, że opinia jest najslabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Wobec tego, prowadzący postępowanie środowiskowe wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie jest w jakikolwiek sposób związany treścią opinii uzyskanych w trybie art. 64 ust. 1 u.i.o.ś. Jak słusznie zauważył skąd orzekający w wyroku WSA w Łodzi z dnia 29 czerwca 2023 r., sygn. II SA/Łd 256/23 zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast w myśl art. 59 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane, w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej. Artykuł ten wskazuje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w powyższym artykule, przy czym ustawa środowiskowa obliguje organ w art. 64 ust. 1 do wcześniejszego zasięgnięcia opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

O ile jednak organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany do zasięgnięcia opinii, o których mowa w art. 64 ust. 3 u.o.o.ś., to tymi opiniami nie jest związany i do niego należy ostateczna ocena w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej kryteria, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności. Przedstawione przez organy w tym przedmiocie opinie podlegają ocenie jak każdy inny dowód w sprawie (por. wyrok NSA z 28 października 2020 r., sygn. II OSK 2104/19).

To organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących. Planowane niniejsze przedsięwzięcie należy do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dla których uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane, lecz przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko – fakultatywne.

Powyższe potwierdza również Wyrok NSA z dnia 28 października 2020 r., sygn. II OSK 2104/19 w treści którego znajduje się stwierdzenie, że ustawodawca nie przewidział związania organu orzekającego opiniami organów, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy środowiskowej. Podjęcie decyzji w przedmiocie konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko zostało pozostawione przez ustawodawcę organowi orzekającemu. Przedstawione przez organy w tym przedmiocie opinie podlegają ocenie jak każdy inny dowód w sprawie. W orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje pogląd, zgodnie z którym o ile organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany do zasięgnięcia opinii, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy środowiskowej, to tymi opiniami nie jest związany i do niego należy ostateczna ocena w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej kryteria, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności (np. wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017r., sygn. akt II SA/Łd 810/17).

Zatem biorąc pod uwagę zgromadzone dowody w postępowaniu administracyjnym, zakres wezwań organów opiniujących, złożone wyjaśnienia stanowiące odpowiedzi na wezwania oraz treść zamieszczonych powyżej wyjaśnień uzupełniających należy uznać, że wszystkie oczekiwane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego elementy zostały już w sposób wyczerpujący uwzględnione i opisane w zgromadzonej dokumentacji. W konsekwencji ewentualny raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko we wskazanym przez organ sanitarny zakresie pokrywałby się z już uzyskanymi informacjami.. Obszerne, szczegółowe i kompletne ustalenia pozwalają w sposób wiarygodny ustalić zakres oraz wielkość kwestionowanych oddziaływań – emisja zanieczyszczeń do powietrza oraz oddziaływanie na klimat akustyczny. W sytuacji gdy obecnie na tym terenie znajduje się funkcjonująca oczyszczalnia ścieków, która po rozbudowanie i modernizacji nie będzie generowała większych uciążliwości dla sąsiadujących gruntów, a okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości przeprowadzanie oceny oddziaływania na środowisko byłoby jedynie działaniem powodującym zbędne przedłużenie postępowania i odsunięcie w czasie modernizacji obiektu. Inwestycja ta w sposób oczywisty jest zadaniem mającym na celu zastosowanie możliwych obecnie sposobów i metod na ograniczenie emisji na środowisko i ma na celu jego większą ochronę również poprzez podłączenie do sieci kanalizacyjnej większej liczby mieszkańców. Analiza odległości od zabudowy mieszkalnej oraz zastosowane elementy zapobiegające rozprzestrzenianiu się hałasu oraz związków złośliwych pozwala uznać, że oczyszczalnia ścieków po modernizacji i rozbudowie nie będzie generowała uciążliwości większych niż obecnie.

Zarówno rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

- skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na terenach nieruchomości sąsiednich, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym wody, gleby i powierzchni ziemi, emisji i występowania innych uciążliwości, przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji, ryzyka wystąpienia poważnej awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, nie wskazują na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.

- usytuowania przedsięwzięcia - z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego- uwzględniających: obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszary wybrzeży i środowisko morskie, obszary górskie lub leśne, obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary sieci Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody, wyznaczone w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1336 ze zm.), obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone, obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, gęstość zaludnienia, obszary przylegające do jezior, uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej, wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe - nie wskazują na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.
- rodzaju i skali możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wyżej wymienionych wynikających z: zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać, transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania, prawdopodobieństwa oddziaływania, czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania, powiązań z innymi przedsięwzięciami, możliwości ograniczenia oddziaływania - nie kwalifikuje planowanego przedsięwzięcia do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Wójt Gminy Gietrzwałd poinformował pismem z dnia 9.11.2023 r. strony postępowania o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a także zapewnił im możliwość udziału w prowadzonym postępowaniu poprzez składanie uwag i wniosków. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi.

Po przeanalizowaniu wniosku oraz karty informacyjnej przedsięwzięcia pod kątem łącznych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko określonych w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jak również biorąc pod uwagę uzyskane opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego i Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz dodatkowe wyjaśnienia inwestora, Wójt Gminy Gietrzwałd uznał, że po zrealizowaniu wszystkich warunków zawartych w przedłożonych dokumentach oraz w niniejszej decyzji, planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska w związku z tym dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od wydanej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem organu wydającego decyzję w terminie 14 dni od daty doręczenia.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna

i prawomocna. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust.1 oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a ustawy ooś z dnia 3 października 2008 r. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.
4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia uwzględniającego informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
5. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy, o których mowa w art. 86 ww. ustawy.

Wójt Gminy Gietrzwałd

Jan Kasprowicz

Załączniki:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia
2. Mapa z lokalizacją przedsięwzięcia

Otrzymują:

1. Wnioskodawca – Gmina Gietrzwałd reprezentowana przez pełnomocnika Jana Żemajtysa
2. Wójt Gminy Gietrzwałd
3. Starosta Olsztyński Pl. Bema 5, 10-516 Olsztyn
4. Monika Lorkowska
5. Hubert Lorkowski
6. Dorota Kitewska
7. Janusz Bonifacy Kitewski
8. Katarzyna Goryszewska
9. Jerzy Goryszewski
10. PGL LP Nadleśnictwo Kudypy Kudypy 4, 11-036 Kudypy
11. Agropartner Sp. z o.o. ul. Metalowa 6 ,10-603 Olsztyn
12. a/a

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olsztynie, ul. Żołnierska 16, 10-561 Olsztyn,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, ul. Dworcowa 60, 10-437 Olsztyn,
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Elblągu, Al. Tysiąclecia 11 , 82-300 Elbląg

Zwolnione z opłaty skarbowej na mocy art. 7 pkt. 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 r. (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 2111).

**Załącznik nr 1 do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
Nr 2/DŚ/2024 z dnia 23 lutego 2024 r.**

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie dotyczy rozbudowy z modernizacją oczyszczalni ścieków w Gietrzwałdzie” polega przede wszystkim na rozbudowie o 100% istniejącej od 15 lat oczyszczalni ścieków o 350 m³/d do docelowej wydajności Qdśr = 700 m³/d. Przepustowość istniejącej oczyszczalni wynosi 350 m³/d i obsługuje ona 3100 RLM. Rozbudowa zwiększy przepustowość do 700 m³/d i obsługiwać będzie 6 475 RLM.

Powierzchnia zabudowy planowanych i obiektów łącznie wynosi około 900 m², a terenów utwardzonych (drogi, chodniki, place, wiata na osad itp.) około 1000 m².

Ponadto nastąpi wymiana zużytych urządzeń technologicznych i wyposażenia:

1. Stacja odbioru ścieków dowożonych
2. Stacja mechanicznego podczyszczania ścieków
3. Reaktor biologiczny (technologia) o wydajności min. Qdśr = 350 m³/d
4. Stacja dmuchaw – reaktor 3B
5. Stacja dmuchaw – wymiana: reaktor istniejący 3A
6. Komora pomiarowa ścieków oczyszczonych – modernizacja i dostosowanie
7. Reaktor biologiczny – konstrukcja
8. Budynek techniczny – dostosowanie do II ciągu technologicznego
9. Budynek mechanicznego podczyszczania ścieków
10. Punkt zlewny ścieków dowożonych
11. Sieci i instalacje technologiczne, sanitarne, elektryczne, teletechniczne i oświetlenia (wg potrzeb)
12. Komunikacja (drogi, chodniki i place) i zagospodarowanie terenu wraz z ogrodzeniem
13. Monitoring i wizualizacja procesu oczyszczania ścieków

Planuje się również instalację systemu monitoringu pracy oczyszczalni ścieków oraz zdalnego powiadamiania o wystąpieniu ewentualnych awarii, jak np. przerwa w dostawie energii elektrycznej. Wówczas możliwe będzie zastosowanie, w razie konieczności, agregatu prądotwórczego w celu umożliwienia dalszej pracy urządzeń.

W obiekcie istniejącym zostanie przeprowadzony remont pompowni głównej oraz kraty schodowej. Przepompownia posiadać będzie system pomp (2szt.) wraz z orurowaniem i niezbędną armaturą. W przepompowni projektuje się kratę kosзовą wyciąganą elektrycznie i czyszczoną ręcznie .

Następnie ścieki pompowane będą do nowego obiektu na wspólne dla obu oczyszczalni mechaniczne podczyszczenie (sitopiaskownik). W kolejnym etapie mechanicznego oczyszczania (po kracie schodowej) ścieki dopływają z pompowni głównej w sposób tłoczny na bębnowe sito obrotowe oraz piaskownik wertykalny. Urządzenie zamontowane będzie nad komorą denitryfikacji. Odprowadzenie zsedymetowanego i przepłukanego piasku odbywać się będzie za pomocą automatycznego przenośnika ślimakowego, natomiast skratki odseparowane przez sito bębnowe będą odwadniane i prasowane za pomocą prasy hydraulicznej. Prasa hydrauliczna skratek służy do zmniejszenia objętości skratek, które są odseparowywane przez sito bębnowe. Prasa jest integralną częścią sita bębnowego. Skratki i piasek gromadzone będą w kontenerach i odbierane przez wyspecjalizowaną firmę. Oczyszczone mechanicznie ścieki surowe w sposób tłoczny kierowane będą do istniejącej oczyszczalni ścieków oraz nowego reaktora w proporcji 50%-50%. Pomiar ilości ścieków jako sygnalizację alarmową min/max projektuje się dwa pływakowe sygnalizatory poziomu..

Część biologiczną będzie stanowił projektowany reaktor biologiczny jako zblokowany obiekt inżynierski, w celu ograniczenia powierzchni zabudowy. Bioreaktor zaprojektowano jako konstrukcję żelbetową składająca się z trzech wydzielonych komór:

- Wspólna komora denitryfikacji dla dwóch ciągów oczyszczania. W komorze tej dochodzi do mieszania się ścieków napływających oraz osadu nadmiernego

recyrkulowanego z osadnika wtórnego. Proces mieszania intensyfikowany jest poprzez zainstalowany pod powierzchnią ścieków mieszadło denne zamocowane na specjalnie skonstruowanych szynach. Mieszadło zabezpieczone jest czujnikiem termicznym, który w przypadku awarii włącza sygnalizację świetlną na skrzynce automatyki. Komora denitryfikacyjna wyposażona będzie w awaryjny system napowietrzania, który uruchamiany będzie w przypadku awarii mieszadła głównego. Zapasowy system zapewni ciągłość mieszania komory DN do momentu naprawy mieszadła. W komorze denitryfikacji umieszczony jest również walec sedymentacyjny (zagęszczacz), który służy do zagęszczania grawitacyjnego osadu nadmiernego.

- Dwie równoległe pracujące komory biologicznego oczyszczania ścieków z dwoma osadnikami wtórnymi typu dortmundzkiego. W komorach zaprojektowano:
 - ✓ system napowietrzania drobnopęcherzykowego zasilany dmuchawami ze stacji dmuchaw zlokalizowanej przy pomieszczeniu sitopiaskownika
 - ✓ Automatyczny system zbierania flotujących tłuszczów z powierzchni komory nityfikacji .

System wyposażony został w nierdzewną komorę przypominającą przelew. Jest ona zainstalowana w komorze nityfikacji, na wysokości ok 2 cm powyżej lustra ścieków. Komora ta w dolnej części posiada instalację z przewodnicą pozwalającą na zainstalowanie pompy z wirnikiem otwartym typu Vortex. Nad komorą są zainstalowane zraszacze samoczyszczące. Podłączone są one do instalacji wodociągowej.

Projektuje się również osadnik wtórny z system recyrkulacji zsedymetowanego osadu oraz przelewem pilastym. Do komory osadnika wtórnego dostaje się mieszanina ścieków i osadu czynnego.. W dolnej zwężonej części umieszczony jest rurociąg ciśnieniowy - pompa mamutowa, która odpompowuje osad nadmierny do denitryfikacyjnej części reaktora. Osadnik wtórny zaprojektowano w postaci leja o kącie nachylenia 55-60 stopni

Projektuje się także pneumatyczny system czyszczenia i zbierania zanieczyszczeń pływających z powierzchni osadnika wtórnego. System jest wyposażony w nierdzewny czworokątny lej, do którego doprowadzone jest sprężone powietrze. Działa on za zasadzie podnośnika pneumatycznego zasysając wszelkie pływające zanieczyszczenia z powierzchni osadnika wtórnego.

Odpompowywanie ścieków z osadnika wtórnego powoduje obniżenie się zwierciadła o ok 2- 3 cm, dzięki czemu system jest w stanie usunąć wszelkie flotujące zawiesiny jak również obumarły osad. Na przeciwnym końcu osadnika został zainstalowany system pneumatycznych dysz, które przy pomocy sprężonego powietrza zdmuchują pływające zanieczyszczenia wraz z wyflotowanym osadem, do komory napowietrzania. Sprężone powietrze zwiększa wydajność systemu szczególnie w miejscach, gdzie zanieczyszczenia przylegają do ścian osadnika wtórnego. System jest w pełni zautomatyzowany.

Zbiornik osadu nadmiernego (KN) projektuje się w bloku technologicznym oczyszczalni sąsiedztwie komory napowietrzania i komory niedotlenionej. Osad nadmierny z osadników wtórnych kierowany będzie do komory KN. W komorze KN następuje dalsze zagęszczanie grawitacyjne. Wodę nad osadową odpompowuje się w jednostce czasu za pomocą pompy pływakowej. Osad po zagęszczaniu kierowany będzie pompowo do pomieszczenia odwadniania. Do procesu mechanicznego odwadniania stosuje się prasę taśmową typ Compacteron C6.

Komora osadu nadmiernego (KN1, KN2) składa się z mechanizmu automatycznego usuwania osadu nadmiernego z układu oczyszczania oraz z komory wyposażonej w średniopęcherzykowy system napowietrzania.

Zaprojektowano stację dmuchaw (DM) zlokalizowaną w wydzielonym pomieszczeniu na projektowanym reaktorze biologicznym. W pomieszczeniu dmuchaw zainstalowane będą 3 dmuchawy rotacyjne zasilające reaktor biologiczny. Chłodzenie dmuchawy powinno być realizowane powietrzem, oczyszczonym za pośrednictwem filtra

powietrznego. Dmuchawy rotacyjne powinny być zamocowane na wspólnej konstrukcji stalowej ocynkowanej ogniowo, równocześnie spełniającej funkcję „układu dystrybucji powietrza” oraz chłodzenia powietrza sprężonego. Układ ten powinien być wyposażony w króciec do podłączenia zasilania pomp powietrznych.

Na terenie oczyszczalni ścieków w miejscowości Gietrzwałd przewidziano również wykonanie niezbędnych dla prawidłowej pracy oczyszczalni sieci wodociągowych, kanalizacyjnych oraz elektrycznych.

Całość systemu zbierającego ścieki w Gietrzwałdzie składa się z kanalizacji grawitacyjnej i tłocznej wykonanej z materiału wysokiej jakości PVC i PE i PP. Rurociągi z tworzyw sztucznych - PE, PVC i PP są łączone szczelnie w sposób uniemożliwiający ich samoczynne wypięcie. Studnie łączone są z rurociągami poprzez przejścia szczelne zapewniające maksymalne bezpieczeństwo i bezawaryjną pracę całego systemu.

Wójt Gminy Gietrzwałd

Jan Kasprowicz